

get, men det er mig ikke bekendt, at den er kommen frem. Den ærede Forslagsstiller har ogsaa selv indrømmet, at den ikke er kommen her ind. Jeg har nu ikke en Gang vidst, at den har eksisteret. Hvad jeg kan sige med Bestemthed, er, at der ikke har været udtalt for mig, at der var Trang til eller Ønske om en Forandring i saa Henseende, og der er ikke direkte kommet nogen Henvendelse til Ministeren i den Anledning. Jeg veed heller ikke, at dette Emne har været bragt paa Bane i de offentlige Blade, og navnlig er der ikke fra det naturlige Organ for denne Sag, nemlig Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse fremkommet nogen Antydning af, at der næres et Ønske end sige et levende Ønske om en saadan Lovforandring. Ligesom det altsaa forekommer mig, at det egentlig burde være gennem Regjeringen og efter fornøden Overveelse i Kommunalbestyrelsen eller paa andre Steder, at der kunde udarbejdes et Forslag til en forandret Valgmaade, hvis der virkelig var Anledning til at gjøre Saadant, saaledes forekommer det mig ogsaa, at nærværende Lovforslag er i den Grad afvigende fra, hvad vi tidligere have kjendt paa dette Omraade og i saa fuldstændig Uoverensstemmelse med den nuværende Valgmaade i Kjøbenhavn, at jeg virkelig ikke kan se, at der er Udsgit til, at der kan opnaas Andet ved Lovforslaget, end hvad der allerede er opnaaet, nemlig at den offentlige Opmærksomhed er bleven henvendt paa den, og hvis der virkelig er Trang eller Ønske til Stede, de saa ville give sig tilkjende ved Henvendelse paa rette Steder, for at Sagen kan blive undersøgt og tagen under Overveelse. At dette Lovforslag ved Behandlingen i Thinget, saaledes som det er forberedt, nu skulde kunne blive til Lov, erklærer jeg for utænkeligt. Jeg skal derefter lige saa lidt som de ærede foregaaende Talere inblæde mig paa Enkeltighederne i Lovforslaget, saa meget mere som dette ikke er overordentlig klart for Alle; men jeg tvivler ikke om, at den ærede Forslagsstiller vil kunne komme til at give det den Klarhed paa de enkelte Punkter, som det utvivlsomt mangler. Jeg vil kun sige, at Lovforslaget egentlig gjør en Indskrænkning i den almindelige Valgret til Borgerrepræsentantskabet, idet nemlig efter den nu bestaaende Tilstand enhver Vælger har fri Afgang til at stemme paa, hvilken Valgbar han vil; hvis derimod dette Lovforslag bliver til Lov, er han henvist til at stemme for de foreliggende Lister eller danne sig et Konfortium ved Hjælp af 49 andre Vælgere, og hvis det ikke lykkes ham, er han henvist til enten ikke at benytte sin Stemme eller ogsaa til at stemme for en Liste, som maasse indeholder Personer eller en Person, han ikke vil stemme paa. Jeg formaar ikke at se rettere, end at det er en Indskrænkning i den Valgret, som nu be-

staar. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men kun udtale, at jeg ikke tror, man ved privat Initiativ vil kunne sætte et Lovforslag igjennem, der er saa afvigende; men at det er nødvendigt, at en saa vigtig Sag tages under Overveelse paa de Steder, der ere nærmest til at udtale sig om den Slags Forhold. Jeg ser altsaa ikke, at der kan opnaas Andet ved Lovforslaget, end hvad der allerede er opnaaet, nemlig, at Opmærksomheden er blevet henvendt paa dette Forhold.

Bajer: For saa vidt den høitærede Indenrigsminister ligesom rettede en Bebreidelse mod mig for, at jeg havde brugt mit private Initiativ, maa jeg finde mig deri; men jeg mener, at Gvo, som ikke vover, vinder Intet. Det har staaet klart for mig i de mange Aar, jeg har interesseret mig for denne Sag, at, vilde jeg vente, indtil den ærede Regjering indbragte et saadant Forslag, eller at Borgerrepræsentationen skulde tage den Sag i sin Haand, saa kom jeg til at vente til de „græske Kalendere“, som man siger. Det vil i alt Fald være overordentlig længe; thi det ligger i den menneskelige Svaghed, at de, som have Magten og have det, som de ønske det, se ikke nogen stor Trang til at forandre de bestaaende Forhold og give de Andre, der ønske at være med i Raadslagningen, Afgang dertil. Jeg er derfor kommen til den Erfaring, efter at jeg virkelig har ventet i mange Aar paa at faae en eller anden Leilighed til at komme frem med dette, at den lige Vel er den korteste, og jeg er derfor gaaet den lige Vel og skal foreløbig være tilfreds, om det kunde lykkes mig ved denne Leilighed at vække nogen mere Opmærksomhed for denne Sag; thi jeg gjør mig heller ingen Illusion i den Henseende, at jeg tror, at Forslaget skulde blive til Lov i Aar. Vi skulle nu have Borgerrepræsentantvalg om ganske saa Uger, i Løbet af denne Maaned, og selv om Loven kom ud til Efteraaret, efter at den var bleven indbragt paany, var det endda et Spørgsmaal, om den kunde komme til at virke første Gang, der derefter blev Borgerrepræsentantvalg. Jeg indrømmer ogsaa, at det er nye Grundsetninger, der ere komne frem, idet det har viist sig, at en anden Forholdstælsvalgmaade er nødvendig end den, vi kjende, og disse Grundsetninger skulle have Tid til at trænge ind i den almindelige Bevidsthed. Særligt tør jeg svare for, at der virkelig er Mangel, der søle Trang til og være et levende Ønske om at faae noget Saadant gennemført som det, jeg har tilladt mig at foreslaa. Det var ikke den høitærede Minister bekendt, at der var kommet Noget frem i de offentlige Blade derom. Der er imidlertid for en Del Aar siden, jeg husker ikke bestemt naar, men for en halv Snes Aar siden i Blade her i Kjøben-